

הגליון לחיזוק הסגולה לשמחת השבת: להזכיר בכל ליל שישי את זכות רבינו שלום מפראהבישט

סגולה שלום

סגולה נפלאה
בכל יום המישי ליל שישי
לפתן פרוטה לצד קוה ולומה:

בזכות
רבי שלום
שכנא הגדול
מפראהבישט
ש'היה לנו
א'והיגער
ערב שבת
און א
פרילאכן
שבת

מוגש בהקרה

על ידי גליון סגולת שלום מפראהבישט
יוצא לאור על ידי מוסדות שטפנט בארץ הקודש
03-579-03-03

מהרה"ק הרבי הגדול רבינו שלום שכנא מפראהבישט זיעונו"א

שנה ז'

ליל שישי
ערב ראש השנה
תשפ"ז

גליון
300

הנהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

טעם פטירת הרה"ק רבי אברהם מפראהבישט זי"ע על פני אמו

שט'ארבען בחיי [=למה מגיע לי זאת שתמות בחיי]. ואמר לה
'אל תצטערי, כי יצאה עכשיו קליפה המאיימת להחריב את
כל החסידות והיהדות, ורק בפטירת אבטל קליפה זו'.

מאמר מרדכי - סלונים, ח"ג עמ' סו; נר ישראל בשם הרה"ק רבי אברהם אהרנוביץ זצ"ל

"מי יחיה ומי ימות, מי יקצו וכו'" (תפלת ונתנה תוקף).

לפני פטירתו של הרה"ק רבי אברהם מפראהבישט זי"ע
שאלה אותו אמו ע"ה "פארוואס קומט דאס מיר דו זאלסט

השלמות וציונים

1 הרה"ק רבי אברהם מפראהבישט זי"ע נפטר ביום י"ז אדר תקע"ג בחיי אמו בהיותו בן כ"ז שנים בלבד.

וסיפר הרה"ק רבי דוד משה מטשארטקוב זי"ע (דברי דוד - ליקוטים, דף קטו) בזה הלשון: כאשר התראה הרה"ק רבי משה מטשארטקוב זי"ע בפקודת הקודש של מון הרה"ק מאפאט זי"ע עם מון קדוש ישראל מרוזין זי"ע, כיבדו אומ"ר מרוזין את הרה"ק הקד' מטשארטקוב עם כיבוד כנהוג, ואחר כך שאל מון הס' מרוזין את רבינו הרה"ק מטשארטקוב זי"ע 'התאמינו שיש צדיק אחד שהוא דבוק תמיד בהבורא עולם בלי הפסק רגע? ענהו הרה"ק מטשארטקוב במסתפק 'וכי זה יוכל להיות? אמר לו הרה"ק

נתיבות שלום

תולדות רבינו הרה"ק רבי שלום הגדול מפראהבישט זי"ע הרה"ק מפראהבישט בא לבקש מבנו הרה"ק מרוזין שיסכים לנצחון רוסיה

מן העולם העליון ואמר כי אבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע שלח אותו אלי, כי למעלה הסכימו שפולין תנוצח במלחמה על ידי הרוסים, ועל כן אבינו שלחני אליך לבקשך שגם אתה תסכים לכך. והשבתי לו 'אם אבינו רוצה לדבר איתי הרי שהוא יכול לדבר עמי בעצמו ואינו צריך לעשות אותך לשליח'. לאחר מכן חזר אלי אחי שוב ואמר לי: 'דע לך כי אבינו נמצא בהיכל גבוה מאד והוא רחוק מאד מן העולם הזה, ועל כן קשה עליו מאד לרדת אל העולם הזה, ולכן ביקש ממני שאשוב אליך לבקשך שלא תתעקש ותסכים גם אתה למה שכבר הסכימו במרומים שמלך רוסיה ינצח'. כאשר שמעתי זאת שאלתי את אחי: 'אם בשמים כולם מסכימים כי מלכות רוסיה צריכה לנצח, מדוע צריכים כלל את הסכמת? אז אמר לי אחי: היות שאת עדיין הנך בעלמא הדן על כן אי אפשר לעשות מבלי הסכמתך'. כאשר שמעתי זאת אמרתי לאחי 'אם באמת צריכים את הסכמתי הרי שאני מסכים לכך'.

לקראת ימי הסליחות התכונתי רבות אל הסליחות הראשונות כי חפצתי לפעול באמירת הסליחות שרוסיה תנוצח ותראה מפלה. במוצאי שבת סליחות לאחר הכנות מרובות עמדתי להכנס אל הקלוי' בדעה ברורה כי היום בסליחות אפעל כי תהיה מפלה למלכות רוסיה. אך כאשר כבר עמדתי בפתח הקלוי' ראיתי את אבי הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע מגיע גם הוא, על כן חזרתי מעט לאחורי כדי שאבי יכנס לפני, שהרי אין זה דרך ארץ שאכנס לפני אבי. אז פנה אלי אבי ואמר לי: 'דע לך בני שכבר הוחלט בעולם העליון שמלך רוסיה ינצח עתה במלחמה, ועל כן אל לך להתעקש בדבר'. ולא היתה לי ברירה ועל כן הוכרחתי להסכים, ואכן למחרת כבשו הרוסים את העיר וורשא.

וסיים הרה"ק מרוזין זי"ע את דבריו בצער רב ואמר: 'זעכשו אני רואה כמה יסורים יסבלו אחינו בני ישראל תחת ממשלת רוסיה, מצטער הנני מאד'.

מקורות: ספר ליל שישי עם הרה"ק רבי שלום, עמ' תכח

בליל א' דסליחות של שנת תקצ"א, בשעת חצות הלילה דלת חדרו של הרה"ק מרוזין אל הקלוי' נפתחה והרבי נראה עומד במלך הדרו בפתח החדר טרם יכנס לסליחות, אך לפתע נעצר הרבי ונסוג כמה פסיעות לאחוריו! החסידים הממומים הביטו בתמיהה על המחזה אשר מעולם לא ראו, אך לא לאורך זמן, כי אחרי שעמד על מקומו במשך זמן מועט נכנס הרבי והחל באמירת הסליחות. סימני השאלה המשיכו לרחף בחלל האויר 'מדוע חזר הרבי אחרנית ורק אחר כך שב ונכנס לאמירת הסליחות?'

למחרת ביום ראשון, א' דסליחות, כ"ו אלול (4 בספטמבר 1831 למנינים) צבא האימפריה הרוסית נכנס אל העיר ורשא והכניעו את מרד הפולנים נגד שלטונם, וכך הסתיימה מלחמה עקובה מדם.

ביום הושענא רבא של שנת ה' תקצ"ב עמד ר' חיים דוב המשב"ק בחדר הרה"ק מרוזין כאשר הוא עומד הכן לכל מה שיצטרך הרבי, ולפתע נחרד בראותו את הרבי רץ בתוך החדר מקצה אחד אל הקצה האחר הלך ושוב כאשר הוא שקוע בשרעפי קודש ובדביקות גדולה, אך היה נראה כי הרבי מגיע עד כלות הנפש. כאשר ראה זאת ר' חיים דוב איבד לפתע את עשתונותו, מחד גיסא מי הוא אשר יעז להפריע לרבי בדביקותו, ומאידך גיסא נראה כי הרבי שרוי בסכנה עם גיע עד כלות הנפש ממש ח"ו. לפתע ננער ר' חיים דוב ממשבותיו 'בעבור זה העמידו אותי כאן!'. ר' חיים דוב רץ אל הרבי והפסיק אותו מדביקותו, וכאשר רוחו של הרבי שבה אליו מעט הושיב אותו המשב"ק המסור על כסאו. לאחר שנח מעט פנה הרי אל ר' חיים דוב ושאל 'האם היה זה לפלא בקרב הקהל מה שקרה כאשר נכנסתי במוצאי שבת קודש אל הסליחות הראשונות? כאשר שמע זאת הגבאי ענה מיד 'וודאי! הדבר היה לפלא בעיני כל הקהל'. ענה לו הרבי: 'שב ואספר לך דברים כהווייתן'.

הרבי פתח את דבריו וסיפר: אחי הרה"ק רבי אברהם מפראהבישט זי"ע בא אלי

לעילוי נשמת הרה"ח יצחק זאב בהרה"ח מאיר צבי סלמון זי"ל

כשהולך רבי ישראל מרוזין לחופה את בנו רבי אברהם יעקב מסאדיגורה אמר, אבי רבי שלום מפראהבישט זי"ע רגיל היה לומר 'מבני ידעו מי אני', ואני אומר 'מבני ידעו מיורו האלקים'.

יוצא לאור ע"י **מכון תורת אמת שטפנט** | טלפון: 03-579-03-03 | פקס: 03-616-5110 | להצטרפות, למנויים ולתגובות - דוא"ל: 6160303@gmail.com

הדרכה לערב ראש השנה

מתוך 'הנהגות ישרות' השלם מהרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע
שהובא בגליונו 'סגולת שלום' בשנים עברו

מעובד ומוגהר ומואר בהשלמות וצינוי מ"מ על פי מה שנדפס בגליוני 'סגולת שלום' שי"ל במשך 6 השנים האחרונות, והוא מתוך הספר תורת הרה"ק רבינו שלום מפראהבישט ג"ח, העומד לצאת לאור עולם על ידי מכון 'תורת אמת' שטפנשט, ואשר חלק ראשון מתורת פראהבישט יצא לאור לאחרונה בשם 'ליל שישי במחיצת פראהבישט', והתקבל בהתרגשות גדולה ובסבר פנים יפות בקרב שלומי אמוני ישראל שוחרי תורת החסידות לסוגיהם.

הנהגות ישרות מהרה"ק רבי שלום זי"ע לר"ה

בערב ראש-השנה יתודה גם-כן על כל מה שעשה ועבר מעודו עד היום הזה, ועל כל מה שעשה בגלגולים הראשונים, בדברים אלו, שהם: הראיה, והשמיעה, והריח, והדבור, ושמוש, ותנועה, ומשוש, והלוח. ויקבל עליו שמיים הזה והלאה לא יעבר על מצותיו רק יעשה כל מה דאפשר לעשות.

צינונים והשלמות

ההיא והתודו את חטאתם אשר עשו זה וידיו דברים, וכו'.

וראה בספר החינוך (מצוה שסד) שכתב: משרשי המצוה, לפי שבהודאת העון בפה תתגלה מחשבות החוטא ודעתו שהוא מאמין, באמת כי גלוי וידוע לפני הקל ברוך הוא על מעשהו, ולא יעשה אין רואה כאינה רואה, גם מתוך הזכרת החטא בפרט יתנחם עליו ויזהר ממנו, יותר פעם אחרת לבל יהי מכשול כשל בו, אחר שיאמר בפירוש כזו וכזו עשיתי, ונסתכלתי במעשי יהיה נגרי שלא ישוב לעשות כן, ומתוך כך ירצה לפני בורא ב"ה, והקל הטוב החפץ בטובת בריותיו הדריכם בדרך זו יזכו בה.

וסיים רבינו את דבריו מענין הוידו, וכתב ויקבל עליו שמיים הזה והלאה לא יעבר על מצותיו רק יעשה כל מה דאפשר לעשות, כי הקבלה על העתיד היא מיסודות התשובה, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה, פרק ב הלכה ב) וזה לשונו: ומה היא התשובה, הוא שיעזוב החוטא את חטאו ויסירנו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשה עוד, שנאמר "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וכן יתנחם על שעבה שנאמר "אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך", ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירוחם יתום וכו' עכ"ל, וראה עוד שכתב שם (הלכה ג): כל המתודה בדברים ולא גמר בלבו לעזוב הרי זה כטובל ושרץ בידו, שאין הטבילה מועלת עד שישליך השרץ, וכן הוא אומר ומודה ועוזב ירוחם.

בדרך משל המחשי המגיד הנודע פה מפיך מרגליות הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל אלו פנים יש לתשובה בלא עזיבת החטא, וכה היו דבריו: אדם אחד הלך בדרכו בלי שידע שהגיע אל קו הגבול עם מדינת האויב הסמוכה, שומר הגבול שראה אותו חוצה את הקו שבין שני המדינות מיהר אליו וזעק 'אדוני! נכנסת אל מקום סכנה! עברת את הגבול אל שטח האויב!', והנה אותו הלך מביט על השומר ומכה על לבו וממשיך בדרכו, צעק לו השומר "לאן אתה ממשיך? תחזור!", אך ההוא מפנה שוב את ראשו אל השומר, מכה כמה פעמים נוספות על לבו וממשיך אל מדינת האויב.

כדבר הזה - אומר רבי שלום זצ"ל - הוא מי שמתוודה על חטאיו אך ממשיך בדרכו הרעה, כי אם הלכת בדרך שאינה נכונה ראשית התיקון הוא שתחזור מדרכך זו.

מקאליסק ושאלו 'מדוע לא הגיע כבודו אל האסיפה המדוברת לטובת הכלל. נענה הצדיק בחרת קודש: "האמן לי, שבזמן הזה כאשר אנו עסוקים במה יתראה העבד אל אדוניו גם אם הייתי מוצא כיס מלא מעות ברשות הרבים לא הייתי מתכופף להרימו'.

וכתב בספה"ק סדר היום (סדר ר"ח אלו) בזב הלשון: בהגיע ערב ראש השנה, אין זה צריך בשש, וצריך כל אדם בין גדול ובין קטן להתענות בו ולהרבות צדקה ומשפט ולהתפלל ולהתחנן לפני אלקיו יתברך ויתעלה יקבל תפלתו בחמלתו ותשובתו בחיבתו שיש לו עם בריותיו. וצריך לבער החמץ שיש בו ולשרפו שלא ישאר ממנו למחר, וכשיעמוד בדין ימצא מנוקה ומשופה ואין פוצה פה ומצפצף עליו, ובכן יצא לאור משפטו, ואשריו ואשרי יולדתו של הזוכה בכל שנה ושנה לטורח עצמו בענין זה, ולא ישאר חובות ודקדוקים משנה לשנה באופן שכשיפטר מן העולם הזה לא ימצא אחרי נוסה ובידו לא דבק מאום ותעלה נשמתו למקום מנוחתה בלי שום מעכב ומסרב בידה, אלא אדרבא תמצא מלאכי מרום יעלו עמה ללוותה ממקום למקום ויפתחו לה שערי צדק שתעלה במעלות למקום שממנו חוצבה כל אחד כפי ערכו. אם כן כל אלו הענינים נראה צד מוכרח התענית והתשובה ערב ראש השנה, ואין ראוי לכל אדם למנוע עצמו ממנו ולומר אינו מן התעניות שגזרו עלינו ולמה לי לעשות, כי הד' תעניות שגזרו עלינו לא היו לענין תשובה בלבד, אלא שצריך כל אדם ואפילו יהיה צדיק גמור להחזיק באלו הימים כדי להעלות על לבו הצער שעבר על אבותינו בימים ההם ולהתחנן לפני יתברך ויתעלה, ישוב ירחמנו שיש עלינו לטוב כאשר שש על אבותינו, וישוב עטרה ליושנה וישם עיר על תלה וארמון על משפטו ישב, עד כאן דברי קדשו.

וכן כתב בשלחן ערוך (סי' תקפא סעי' א): נוהגים להתענות ערב ראש השנה.

והנה יסוד התשובה אשר ישוב האדם אל קונו מצות עשה מן התורה שיתודה האדם על חטאיו, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה, פרק א הלכה א): כל המצוות שבתורה, בין עשה בין לא תעשה, אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה, כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתוודות לפני האל-ברוך הוא, שנאמר איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעול מעל בה' ואשמה הנפש

ובערב ראש השנה יתודה גם כן וכו'. דהנה עם התקרב ראש השנה חיל ורעדה יאחזון בכל איש ישראל, מיום הדין אשר כל ברואי עולם עוברים לפני הקדוש ברוך הוא כבני מרון, וכמו שאומרים בתפילה: 'היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים', וכתב רבינו יונה בספר שערי תשובה (שער ב אות יד) בזה הלשון: הירא את דבר ה' לבו יחיל בקרבו בדעתו שכל מעשיו בספר נכתבים, ובעת ההיא האלקים יביא במשפט את כל מעשהו על כל נעלם אם טוב ואם רע, כי האדם נדון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכיפורים, ובעת אשר ידע האדם כי יביאו את דינו לפני מלך בשר ודם, הלא יחרד חרדה גדולה וישית עצות בנפשו, ובכל דרכי חריצות יחיש מפלט לו, ולא תעלה על רוחו לפנות על ימין או על שמאל ולהתעסק ביתר חפציו, ולא ישגיח לפתח ולשדד אדמתו, ולא יפנה דרך כרמים, ולא יתפרה ביום צרה מהכין לב להנצל כצבי מיד. לכן מה נואלו היוצאים לפועלם ועבודתם עדי ערב בימים הנוראים ימי הדין והמשפט, ואינם יודעים מה יהיה משפטם, הלא להגותם יגה לבם ביום שידובר בהם, שנאמר (שיר השירים ח ח) "מה נעשה לאחותינו ביום שידובר בה", וראוי לכל ירא אלקים למעט בעסקיו ולהיות רעיוניו נחתים, וקבוע ביום ובלילה עתים להתבודד בחזריו ולחפש דרכיו ולחקור, לקדם אשמויות ולהתעסק בדרכי התשובה וכשרון המעשה, ולשפוף שיח ולשאת תפלה ורנה ולהפיל תחנה והעת עת רצון והתפלה נשמעת בה.

ומסופר על הרה"ק רבי אברהם מקאליסק זי"ע שבערבו ימיו כאשר התגורר בעיר הקודש טבריא תו"ב, באחת השנים עשו הגויים הממונים על מכירת הדגים יד אחת לייקר את מחירי הדגים פי שניים מערכם הרגיל לקראת חגי תשרי, בידעם כי כאשר לא תהיה ברירה בידם ישלמו היהודים אף מחירים מפולפלים עבור הדגים לכבוד החגים. וכאשר שמעו על כך הרבנים מקהילות קודש הספרדים, בקשו לעשות אסיפה ולהכריז שאין לקנות דגים במחיר יותר גבוה מאשר בכל ימות השנה, והזמינו גם את הרה"ק מקאליסק שיבוא להשתתף באסיפה שקבעו לאחד מימי הסליחות, כדי שגם קהילות הקודש האשכנזים ישמעו לדבריהם, אולם כאשר התאספו הרבנים נעדר הרה"ק מקאליסק מהאסיפה, והוכרחו הרבנים להכריז לבדם על התקנה. כעבור ימים אחדים פגש אחד מחכמי הספרדים את הרה"ק